Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25962
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dei pie & sobrie cuersando ad pceptionē pmisse nobis
uite mereat attingere. Verū qa hec de filio hominis
dicunt. qui exaltari in cruce & morte potuit pati.
ne putaret nichodem filiū tantū hominis ee cum.
a quo uita esset expectanda ppetua. curauit ei dns
&ia diuinitatis suę patefacere sacramtum. unūq; &
cunde filiū di & filiū hominis mundi ostendere sal
uatorē. nā sequit. Sic enī dilexit ds mundū. ut filiū
suū unigenitū daret. ut omis qui credit in eū n peat.
sed habeat uitā eternā. Vnde notandū qd eade de filio
di unigenito replicat. quę de filio hois in cruce exal
tato pmiserat dies. ut omis qui credat in eū n pereat
sed habeat uitā eternā. qa pfecto idem redeptor nr
fili di ante sela existens. fili hominis factus ē in fine
seloq. ut qui p diuinitatis suę potentiā nos creauerat
ad pfruendā uite beatitudinē pennis. ipse pfragili
tate humanitatis nrę nos restauraret ad percipiendā
quā pdidimus uitā. Vnde nob satagendū ē frs kmi.
ut diuinis beneficiis uicē rependentes. diligam toto corde.
tota anima. tota uirtute dm patrē qui nos tanto amore
prior dilexit. ut pprio filio suo n parceret. s; pro nobis
omib; traderet illū. Diligam ipsū filiū. qui cū in forma
di ēt. nrę libertatis & uite gra forma serui accepit.
factusq; ē obediens usq; ad mortē. mortē autē crucis. Ut
sic de eo die apls iohs. Qui dilexit nos & lauit nos a peccā
tis nris in sanguine suo. Diligam sem eude patris & filii
spm. cui unctione signati sum in die redeptionis. q ubi
uult spirat. & ubi cūq; spirat. ē tanuo flamam diuinę di